

Pasivaikscz'ot iszejo Bili,
Prie szono ejo teip-gi Tali,
Ir josios brolis ir jos radiosi,
Kuris ant szio paveikalo slapstosi.
— Kur josios brolis?

BURTAI

Apisaka apie buda zmoniu
gyvenanciu praeitam
szimtmetje.

Barbora turejo jaunikiu in-
vales, ba milemus, trauki ne
tikitai turta nes ir grauzs ve-
delis merginos. Toji vienok
lig sziam lajkui ne parodi da-
to, kad prie kurio isz jiu butu
daugiaus prilanki, negu pride-
ri butie. Prie jiu buvo links-
ma szekie, nes kada nuejo na-
mon pamirsdavo apie juos su-
vis. Dziaugesi isz tos priezas-
ties ne mazaj tevas ir motina
ipatingaj tevas, nes viras del
savo vienturtes pats norejo isz
rinktie. Jav jej primindavo
taj apie tai, taj apie kita, nes
dokte tiktaj nusiezisipoje ir pa-
sakius, jog ant to turi da lajko
pabegdavo isz stubos, o ipa-
tingaj kada jej kalbejo apie
jaunaji vajta isz Slavno.

Bet ne buvo ije teip suvis
nekalta, kajp netrukus apie
taj dasizinosime.
Ties namu Buzalesku tiktaj
per rinka, giveno abivatelus
Kosmauskas nevet kajp rodos
isz szlektos paejantais, norint
prie jiu suvis ne prisirizinejo
uganadintas privilejom val-
no abivatelo miesto Kiszko-
v. Tolau biški no jio buvo namas
pono Motiejaus, mejiesterio
krauciszkos amatos.

Norint budo buvo navatno,
vienok buvo pirmituini krau-
cium ba lajki net ciela tuzina
darbinuku pas save, teip jog
Mikolas tiktaj kajp vyriausies
ant darbinuku prie perziureji
mo ir kerpimo turejo usziemi-
ma. Ponas Motiejus turejo tej-
pos-gi dukteri jau daejusia in
metus Zofije, ir ne karta misli-
no, jog gal po savo smert pa-
liks varstota Mikolui.

Mikolo pravarde Jazykevi-
czius paejo isz Gniezno teip-
gij isz geros gimines kraucisz-
kos. Gnieznas tuolajk ne bu-
vo tokiu didelu, ne buvo tiek
amatinku ir vertelju kajp
mieste Kiszko-ve del to pribu-
vo in czionaj, idant tolaus ir
geriaus iszapraktikavot save to-
je amatoje, ir ne uzdes ant
locnos rankos varstoto, apie ka
jau ne vienkart mislino. Ant
turtu jau ne stokavo, o kad
buvo pazinstamas isz savo do-
ribes, ir numanumo savo uszi-
siemie, taj del to-gi tikejosi
geros klotes tejetje.

Buvo patogas jaunikajtis.
Augsto ugio, mejiiaus veido
apdabinto juodajis useles.
Szventomis dienomis redesi
pujke, pagal tuolajkine mada
jaunumes Ponzanskos — ap-
linkines. Atadarita ploscziau
su palerina, zepona po apaze-
ploscziaus pajusta vilnome
graze juosta, plazes kelnes, li-
gus czebatus ant galvos nezio-
jo keturkampis szlika. Kada
priej tam paemi in ranka la-
da stora in szakutes prikalta
vinuciu, tada suvis neiszrodi
ant krauciazuos o grejciauz ant
kokio taj galuno. O tuolajk no
rint Mikolas buvo gudrum, ka-
da tas but rejkejo, buvo taj
sau jaunikajtis tikus gero bu-
do tejiengas ir tikraj nobaznas.
Merginos-gi miesto isz szalies
ziurejo nekarta ant jio, nes
Mikolas igi tam lajkui trauke-
no joms isz kelo. Szirdis jio ro-

dos buvo kureze ant prisimi-
luojenciu raudonvejdziu mer-
ginu, o nevet stengesi ne ne-
pajsiint ant to, kas tuom la-
biau merginas kirkino ir da-
vedinejo prie slaptos rusti-
bes.

Prie kelo poznansko stove-
jo fabrikaj milinej. Ten giv-
no ponas Konopka su savo
sunum Baltramiejum, ponas
Grzonskis Kasperajtis ir kiti.
Vis taj guodotini abivate-
lej zenklivi vertelgaj, jaustan-
ti ant saves apgloba privileju
miestizku. Isz tos priezas-
ties miesczionis Kiszkovskas su
pujkebi ziurejo pasiputes ant
miesczioniu kitu miestu, nes
anu tokios galibes suvis ne tu-
rejo.

Teip iszrodi vieta ir aplin-
kine, kurioje smutna dalis mu-
so istorijos atsigrasina.

III.
Miestelije krutejimas sze-
dien ne paprastinas, ba taj di-
delis atpuskas arba atljados.
Zmonis vaiksztineja taj ku-
pom ciolom taj po kelis taj pa-
vieni; taj vezimais, taj bricz-
kom taj raiti. Bažnicioje ne
pusi zmoniu ne tilptu, nes ir
tieje kurie ant szventoriaus,
isz girs Dievo zodzius ir joje
Dvase savo nor akimis ne ma-
to, viska jauceze savo dusioje
ir mato jojo visus apvaiks-
cziojumus ceremoniju, zinodami
jog kuningas meldzies uz juos.

Bažnicioje-gi teip prikims-
ta, jog ir lazda ne perstumtum
Lomkos po kairej ir deszineje
szalej buvo pilnos prikimsz-
teip-gi, daugiause miesczio-
nims ir miesczionkom, kiti
stovi susispaude in viena o ku-
pa, tiktaj lomkos del ponu ir
nkitos del senesniu miesczioniu
priesz altoriu buvo da tusz-
czios.

Nes ir tos netrukus pamate
savo sveczius. Atvaziavo
ponstva isz Zuvinkinku, Tu-
rostovo, nevet ir isz kitu ap-
linkiu miestu ir uzemi savo
vietas bet da viena buvo tusz-
cze isztikro del kokios augsz
tos ipatos buvo palikta.

Nepoilgam ir toji likos uz-
imta. No duriu davesi girdet
sznabdejiemas ir trepsėjimas,
zmonis prasiekire ir padare ke-
le kokiam tai viruj, kuris nu-
ejo tiesok ant paliktos vietos.

Viras tas buvo mazas, sto-
ras ir rudu plauku. Veidas
jio toje valandoje paretitas in
galibe ir pujkuma ant pirmo
pažiurejimo buvo galema pa-
zint jame nespakajnuma koki
tai, ba nor stovejo sau, arba
sedejo nesijudindamas, nes akis
ieszistate kajp pas vezi laketi-
ne spakajnej in vias szalis,
kajp tejbias.

Inejas in lomkas guodotina-
j atsisedo, o po tam akis atkre-
pi ant bažnicios.

Buvo tai ponas burmistras,
gaspadorius miesto.

Priesz bažnicze ant szvento-
riaus zmonis renkasi in dides-
nis tvare sau, visokes kalbas
ir istorijas koznas kiek nor pri-
dedamas.

Czion prie varpiniczios eto-
vejo keli svet mi zmonis o tarp
jiu miesczionis kiszko-skas.
Tas nuolatos kalbejo, ir tan-
kej vieszino tabaku visus, ro-
dos buk kad nor cziaud-jimu
nuomone jio usztvirtinetu.
Ant iszbalusio veido tuojaus
havo galema nor ir iztolo pa-
zint jame krauciu.

Jau jis apsakii viska, jog
Buzaleskas ejo pats vienas ir
jog szandidamas isz vilijos szv.
Jono, gavosi ant pliniu. Nes
kokiu spassabu?

Kraucizius mirgtetero aki-
mis ir atadari savo tabakier-
kas.

Guodotini — tari — taj-gi-
tas kajp ant delno. Buzaleskas ira
doras zmogus, nes neprideri
juoktis isz to in ka mes visi
tikime. Delto guodotini, Die-
vas jin aplejdo ir in puoli....
Dieve atlejsk visus griekus...
in rankas bieso.

Vardan Dievo Tevo ir Su-
naus ir Dvasios... persi
zegnojo visi ant zodiaio biesas,
— o ponas Nicinskas, kas ten
ant szventos vietos velne mi-
navos?

Kraucizius norejo ka tokio
atsakit, kada tame vienas isz
kuopeles, drucej cziaudelejo,
po tam kitas ir treces.

— O matote, guodotini — ta-
ri nudziuges Nicinskas — Juk
tejsibi juk turejote sucziaude-
tie. Jago ne butu tejsibi.

— Hm! hm! — sunnurejo
kokis taj su sermeja ir isz ba-
lusu vejdū — jau tai ten, nes
ne buvo, ba kajp-gi doras
krikszczionis galetu gautis in
tais balas ir tai da ten....

— Kur tai szedien... gal
... tegul ne pasakau — tari
tuojaus kraucizius — kur sze-
dien atliko szokius....

— Brr! susikreti viras ser-
mejoje.

— Gali but ar ne gali buti
— atsaki kitas augsztas ir su
didele uszja viras niekas isz
muso prie to ne buvo ir teip
greitai tuojaus tvirtint ne ga-
lema. Buzaleskas doras kriks-
zczionis, in bažnicze vaiks-
czioje spaviedi atlikneje prie
Szvento Sakramentu prijetine-
je....

— Nes inbiesa.... Dieve
atlejsk sunkus griekus....
ne tikil! — pertauki krau-
cizius.

— Jago da karta primisite
ta ten.... paszauki zmogus
sermejoje — taj sau ejciu.
Neturiu ausu ant klausimo to-
kiu vardu.

Ir kiti iszejki.

— Ba taj guodotini — tej-
nosi kraucizius juk isztart ka
tokio panaszas neira grieku,
jog nieko piko priek to ne-
simislini. Juk ir kuningas ant
pamokaliniczios kalba apie
czertus, raganistas ir raga-
nes....

— At.... ka jam vale taj
ne mum. Jis turi galibe ant
piktos dvasios, del to-gi jos ir
ne bijosi. Kas kitas....

— Ne suvis kitaip atsitiko,
tari igi sziol tilentis matomaj
kajmuoti-ukinikas — atsi-
davi velnuj o jis ten jin nune-
sz.

— O matote guodotini! —
paszauki nudziuges kraucizius
jog ne jis rejkalavo, teip tie-
sok mest ta nužiurejima ir isz-
traukes smili pirezta apmeti
aplunk rodidamas juom in su-
sikupinuszis, po tam iszemi
savo tabakierka ir kalbejo to-
laus nes ka jis ten vejki?

— Usztiesia, gal poteriu ne
kalbejo — ataki zmogus ser-
mejoje.

— Ne "adinos" gal jem ne
uzejo ant mieses — tari kitas.

— Teip ant tanciu in raga-
nom.... brr! — atsiszauki
mazaj kalbantis.

— Brr! — davavi visi ki-
ti, nezindomai del ko,
Tame stajgaj uszapkalije at-
siszauki balas:

— Tamistai, ponas Nicins-
ke, isztikro graziau iszroditaj
andaroke negu zepone ir kel-
nese.

Zmogus teip guodotinas ir
bovinasi bobiszkom kalbom
vietoje nuejt ant razanciazus.

Visi dirstelej in ta szali.
Buvo tai ponas Kosmauckas,
kuris matidamas ilgileziuvi
krauciziu burelije svetimu,
dasiprato, tuojaus, jog jems
paszokja nauja naujena. Pri-

siartines arciauz iszklausii nor
pabajgos.

Kajp gi tas iszkolojimas
kraucizius visus szalcziu api-
oute. Taj tas taj kitas sukrete
galva, nes nerado atsakimo.
Tiktaj kraucizius ne pameti
savo drasos.

— Ot.... Ak.... guodo-
tinas.... tari pakieszdamas ta-
bakierka ot zmogaus sau teip
sau biški pasikalbi in jokas
bobiszkas apkalbas ne tejsin-
gas ne insiduodamas, ba kas
tejsibi. Kad butu czion Bu-
zaleskas tai-gi....

— Taj-gi tamistaj uzva-
ziutu lazdele per nugara —
pyszauki ponas Kosmauckas
ejdamas sau.

— Taj ne grazu guodoti-
nas paszauke jam kraucizius —
asz esmin mejiesteris — krau-
ciziskas abivatelus, ne vale ma-
ne ne in andaroka apvilkinet
ne lazda grasint. Kagi tas tur
zenklit?

— Nes Kosmauckas jau to-
ne girdejo. Igi tam lajkui
klausitojeji, po prakalbij ponu
Kasmaucku, kajp jau ne ture-
jo noro klausit kalbejimo mies-
czionio ir pradejo skirstitie,
ir tik netrukus pasilikio vienas
kraucizius su mazaj kalbacziu.

Abudu atsieme in varpinieze
ilgai ka tokio sznabdejo, ju-
dino galmov iszdestinejo ran-
kom.

Toji pati zine uzemi mote-
res nes taj in spassaba daugiau
liezuvinga. Ka no aszjakiause
zinojo jau, jog Buzaleskas liko-
si per piktą dvase nunezas-
tas ant balu.

— Matote, kumute — tari
in kajminka koke taj seniva,
ne grazi moteriuke su czep-
czium ir marga skepeta. —
Dievas man ludintojum, jog ne
milu apie tokius dalikus daug
kalbet.... Nes taj uzkrustini-
mas Dievo.

— Jezau, Jezau — naudo-
jo kita kalbeta tejsibe, jog ten
tu pliniu.... kajp zinote....
nes taj buvo tiktai kalbeta, o
dabar pacioze zinome jog
tejsibe.

— Taj tiktaj vienos raga-
nos isz muso aplinkines galejo
butie — kajp taj saugstus
rejke.... o kuningas kalba
ydant in raganas ne tiket.

— Kad tik galetume pama-
tit Bužiene — atsiliepi kokis
tai iije mums viska iszdej-
nuotu, nes Bužis jej turejo
apie taj pasakit.

— Na, na! — paszauki —
motere czepczijuje ir margoje
skepetojeje neisitiket, ba to
jam ne vale niekam sakit, gal
tiki vienam kuninguj ant spa-
viedes.... Nes tai ne sunku dasi-
zinot kas ten buvo — davavi
pasigirdama — asz taj zinau.

Moteres atsitruki no jos apie
zingsni ir pazituroje in akis.
— Zinote?! — paklause —
kajp-gi galite zinot?!

— Ar ir jos ten buvute? —
paklausii miesczioni.

Ant to uszklausimo moteri
czepczijuje uzvire baises rustibe,
vien kart kajp ir isz ne uga-
nadinimo isz savo pasigirimo
inpuoli in nužiurejima. Tilejo
valanda, nes moteres matida-
mos grajenczes jos akis uszier-
gelavima susijudino no savo
vietu, ant zenklo susipratimo
ir pradejo skirstitie.

— Kas drista pasakit, jog
ir asz ten buvau? paszauki
uszidegus boba — toji kuri
ant manes taj pasaki gal pati
ten buvo.... ha!.... Koz-
nas mane pazinstu mieste ir
aplinkineje ir zino kuom es-
miu.

— O tai ne norejau asz jus
uzrustint — perpraszienejo
miesczione — kuri dave ta
nelajminga aszklausima —
zinoma vis jog isz jus nobazna
motere....

(Toliaus bus.)

Montore vis grazei pasielge,
Tiktai ant vieno szrito tankei
pasibeldze,
Ne senei veseile atsiuvo,
Tai dalibuk juoku buvo.
Pirmause, gere kiek tik tilpo,
O pilnas bakute prisivilko,
Ant trezio floro tas buvo,
Ta glauna svodba atsiuvo.
Grazu buvo ziureti,
Kajp nuo virezasu pradejo
nuejtinet,
Ba jagu girti buvo,
Tai ne vienas in dieze par-
griuvo.

Net szliubinius ziedus pamete,
In purvyna suture,
O kiek tada pridare juoku,
Ir sarmatos del Lietuviu;
Dalibuk geda del visu,
Nuo svetimtaucziu.
O apie viena plieneli nuty-
lesiu,
Ir to da negarsysiu,
Kajp in senmerge insimilejo,
O ko jis uszinorejo?
O varvalas,
Kad jin galas!

Smittville tik mergos kelos,
Bet visos be dalios,
Viena teip jau vyra gavo,
Na ir apsipacziauvo.
O dalibuk puikei bovjosi,
Galvas su visokeis ynageis
skaldesi,
Biles ir peilei darbe buvo,
Net ir bobos su pokereis pri-
buvo!

Vaina kajp po Skutaru,
Ar kajp po Janinu.
Daktaras darbo turejo,
Kol guoges susivinejo;
Paskui palicomai pribuvo,
Dydziausia kaltininka pagavo.
Boba norejo viro ne duot,
Pradejo palicomoni in akis
szokt.

Tas kajp boba in kampa pa-
suko,
Tai net ranka iszsuko.
Palicomonai ta vira, jo boba
ir vaikus,
Nugabeno in paliczijos namus,
Uzmokejo uz bile 35 dolerius,
Ir da prova atsiuvo,
O kajp priesz suda stor,
Tai da daugiau piningu pa-
klos.

Atejo duonkepisi in sveczius,
Su nuomone, kad kostumeris
pribus,
Du dolerius padejo, kad alaus
parnesztu,
Tas ir viskes parnesze, ne
paise ant kasztu.

Uz tai susibare,
Ir laruma padare,
Paszauke palicomona,
Paeme in koza tik viena.
Mat, duonkepisi praszalino,
O gaspadine ne spejo,
Bet ir ta ne trukus nutvere,
Ir in koza uzdare.

Ant rytojaus prova buvo,
Boselei abudu bauseme uzmo-
kejo,
Tai mat, kajp zmogus storiojes,
O kitaip stojis
Kostumerio nenusipirko,
Ne naudojo nieko,
Dvileka doleriu praszpacavo.
Kajp rodos szuni pabucziauo.

Kur dejosii nesakyju,
Tik del saves pasiliksiu.

Vienas pacze su vaika is pa-
liko,
O pats in Lietuva nuvyko,
Ne ylgai tenais uztruko,
Isz tenais adgal parszukio.

O ka, jan gana,
Atsirove ir mergyna,
Ne turejo ka est, pas save pa-
cze nuvojo,
O ir su savim ta maisze turejo
Provijosi nuo pacios, kad
abiem valgt duotu,
Ir nesigiletu;
Pati isz pradziuos, piko ne
mislino,
Kuom turejo pavieszino.
O ka? tas namieje sejoje,
Darbo jezskoti ne norejo,
Paczeli szerti nubudo,
Na ir iszviijo abudu.
Ant galo ir provotis turejo,
Tam drimbui moket prisuideo,
Kad pati su vaika is turetu
uzlaikima,
Ir kad ne gyventu su svetima.
Tokiu tai turime cimbolu,
O kad jia nuejt ant sansu
balu.

Montore vis grazei pasielge,
Tiktai ant vieno szrito tankei
pasibeldze,

Ne senei veseile atsiuvo,
Tai dalibuk juoku buvo.

Pirmause, gere kiek tik tilpo,
O pilnas bakute prisivilko,
Ant trezio floro tas buvo,
Ta glauna svodba atsiuvo.

Grazu buvo ziureti,
Kajp nuo virezasu pradejo
nuejtinet,

Ba jagu girti buvo,
Tai ne vienas in dieze par-
griuvo.

Net szliubinius ziedus pamete,
In purvyna suture,

O kiek tada pridare juoku,
Ir sarmatos del Lietuviu;
Dalibuk geda del visu,
Nuo svetimtaucziu.

O apie viena plieneli nuty-
lesiu,

Ir to da negarsysiu,
Kajp in senmerge insimilejo,
O ko jis uszinorejo?

O varvalas,
Kad jin galas!

Smittville tik mergos kelos,
Bet visos be dalios,

Viena teip jau vyra gavo,
Na ir apsipacziauvo.

O dalibuk puikei bovjosi,
Galvas su visokeis ynageis
skaldesi,

Biles ir peilei darbe buvo,
Net ir bobos su pokereis pri-
buvo!

Vaina kajp po Skutaru,
Ar kajp po Janinu.

Daktaras darbo turejo,
Kol guoges susivinejo;
Paskui palicomai pribuvo,
Dydziausia kaltininka pagavo.

Boba norejo viro ne duot,
Pradejo palicomoni in akis
szokt.

Tas kajp boba in kampa pa-
suko,

Tai net ranka iszsuko.
Palicomonai ta vira, jo boba
ir vaikus,

Nugabeno in paliczijos namus,
Uzmokejo uz bile 35 dolerius,
Ir da prova atsiuvo,

O kajp priesz suda stor,
Tai da daugiau piningu pa-
klos.

Atejo duonkepisi in sveczius,
Su nuomone, kad kostumeris
pribus,

Du dolerius padejo, kad alaus
parnesztu,

Tas ir viskes parnesze, ne
paise ant kasztu.

Uz tai susibare,
Ir laruma padare,

Paszauke palicomona,
Paeme in koza tik viena.

Mat, duonkepisi praszalino,
O gaspadine ne spejo,
Bet ir ta ne trukus nutvere,
Ir in koza uzdare.

Ant rytojaus prova buvo,
Boselei abudu bauseme uzmo-
kejo,

Tai mat, kajp zmogus storiojes,
O kitaip stojis

Kostumerio nenusipirko,
Ne naudojo nieko,
Dvileka doleriu praszpacavo.

Kajp rodos szuni pabucziauo.

Kur dejosii nesakyju,
Tik del saves pasiliksiu.

Vienas pacze su vaika is pa-
liko,

O pats in Lietuva nuvyko,
Ne ylgai tenais uztruko,
Isz tenais adgal parszukio.

O ka, jan gana,
Atsirove ir mergyna,

Ne turejo ka est, pas save pa-
cze nuvojo,

O ir su savim ta maisze turejo
Provijosi nuo pacios, kad
abiem valgt duotu,
Ir nesigiletu;
Pati isz pradziuos, piko ne
mislino,
Kuom turejo pavieszino.

O ka? tas namieje sejoje,
Darbo jezskoti ne norejo,
Paczeli szerti nubudo,
Na ir iszviijo abudu.

Szaltinis Netikejimu.

Du kareivi inoje in bažny-
czia Pariziu, vaikszcziodami
szia ir te be maziausios paguo-
dones pamate spaviednicioje
kunigas, klausanti spaviednes
ir pradejo juoktis ir sziditi,
kuniga ir ta kurie spaviedo-
josi.

— Juokingas daigtas, — ta-
re vienas in kita, — turiu ir
asz pasilinksminti. Palikie
mane czionais ant poros minu-
tu, vakare susisjeive teatre.

— Ka mislini padariti? —
paklause antrasis.

— Ne klausinek! Prisijuok-
sime in vales. Ir nuejas zi-
rinejo in paveikslus ir lauke
pakol kuningas iszejo isz spa-
viednicios: kajp iszejo tada
mus kareivis nuejo paskui ku-
ninga in kioztietje.

— Mielas kuningeli, nore-
czia spaviedotis: bet tilekime
kad jus matomi! Tikiu kad
kuningas zinai, jog kareivei
ne ira Dievo baimingai, o la-
biause asz; del to meldziu do-
vanoti tai, kad asz ne turiu
tvirto tikejimo. Norecze kad
kuningas man iszaiszkintum
ne kuriuos klausimus, koki isz
priezaszties mano manimo gal
ir ne teisingi, bet pakamo man
jie, idant paniekincz'au ausme
iszpazinti.

— Bet ponas esi kataliku?
uzklause kunigas.

— Zinoma, — atsake karei-
vis. — Znomas daiktas aplai-
kiau gera ir dora auginima ir
pirma negu pasilikau kareivi-
ui, tankei atlikinedavau isz
pazinti. Bet ta ka macziau,
skaicz'au ir girdejau apie spa-
viedne, atgrasino mane nog-
jos; pabaiga gali kunigas da-
simislini.

— Labai gerai! — atsake ku-
ningas. — Bet ponas neiszro-
di ant tokio netkelio koki
save per-tatai. Iszispaviedok
ponas o tuojaus pamesi savo
ne tikejima?

— Bet be paiziskinimo ne
dristu. Nor-czia kad kunin-
gas davestum man reikala ti-
kejimo.

— Isz paviedok tamista
su tvirtu p 2 1 jom pataisiti
savo gyvenima, tada teip kajp
asz tikisi apie reikala tikeji-
mo.

— Kaip tai gali buti?
— Ot te

PRAKTINIS... MOKYTOJAS... PREKES... DUBELIS... Gubernatorius steito New Yorko Silzeris. Blusa ir Rabinas. Du atskalnai. Mandagumas. Japonija ir Japonai. MALDAKNYGES. Da ne viskas. PUIKUS SKAITYMAI. UNION NATIONAL BANK. LIETUVIŠKA APTIEKA. BISCHOFF'S BANKING HOUSE. SKAITYKITE SAULĖ. PAVASARIS, PAVASARIS! KAD JAUTIESI. NEBO KORKINEIS GALAIS. Cigaretai. ALL NATIONS DEPOSIT BANK. GERIAUSIAS Armonikas ir Koncertinkas.

